

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ
DOSAR NR. 42002/3/2012 (733/2014)

DECIZIA PENALĂ NR. 848/A

Ședința publică din 01.07.2014

Curtea constituită din:

.....

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor declarate de părțile civile ASOCIAȚIA ACȚIONARILOR „HOTEL BUCUREȘTI”, M.G., N.C.D. și D.G. împotriva sentinței penale nr. 84/28.01.2014 pronunțată de Tribunalul București – secția I Penală, în dosarul nr. 42002/3/2012.

Dezbaterile pe fond și susținerile părților au avut loc în ședință publică de la 24.06.2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta când, instanța a rămas în pronunțare asupra soluției, în temeiul art. 391 alin. 1 Cod procedură penală.

CONSIDERENTE

Asupra apelurilor penale de față:

Prin sentința penală nr.84 din 28.01.2014, pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală, în baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală rap. la art. 10 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, au fost achitați **inculpații**:

1. Ruse Ionel pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la înșelăciune prevăzută de art. 20 Cod penal rap. la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal;

2. Rasin Eliahu pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la tentativă la înșelăciune prevăzută de art. 25 Cod penal rap. la art. 20 Cod penal rap. la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal;

3. Sârbu Radu Ovidiu pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prevăzută de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal;

4. Giurgiu Emil Alin pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată și continuată prevăzută de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal;

5. Jianu (fostă Șchiopu) Olimpia Mihaela pentru săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată și continuată prevăzută de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prevăzută de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal.

6. Badner Robert pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la tentativă la înșelăciune prevăzute de art. 26 rap. la art. 20 Cod penal rap.

la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor.

În baza art. 346 alin. 2 Cod procedură penală au fost respinse, ca neîntemeiate, acțiunile civile formulate împotriva inculpaților de către **părțile civile Statul Român** prin **A.N.A.F.**, cu sediul în București, sector 5, str. Apolodor nr. 17, **Asociația Acționarilor „Hotel București, M.G., N.C.D. și D.G.**.

În baza art. 192 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Instanța de fond a reținut că prin plângerea înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția I Penală la data de 03.12.2009, petenta Asociația Acționarilor Hotel București a formulat, în temeiul art. 278 ind. 1 Cod procedură penală, plângere împotriva ordonanțelor nr. 50/P/2007 din 10.11.2008 și 305/II-2/2009 emise de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. 50/P/2007.

Prin **încheierea din data de 16.06.2010** pronunțată de **Tribunalului București - Secția I Penală**, în dosarul nr. 47852/3/2009, în baza art. 278 ind. 1 alin. 8 lit. c Cod procedură penală s-a admis în parte plângerea petentei, s-au desființat în parte ordonanțele nr. 50/P/2007 din 10.11.2008 și 305/II-2/2009 emise de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. 50/P/2007, cauza fiind reținută spre judecare față de inculpații:

1. Ruse Ionel, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 20 Cod penal rap. la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal;

2. Rasin Eliahu, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 25 Cod penal rap. la art. 20 Cod penal rap. la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal;

3. Sârbu Radu Ovidiu, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal;

4. Giurgiu Emil, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal;

5. Șchiopu Olimpia Mihaela, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal, ambele cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal;

6. Badner Robert, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 26 rap. la art. 20 Cod penal rap. la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal;

7. Geymant Cristina Nona, sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal;

8. Ivanciu Ecaterina, sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal;

9. Băloiu Ioana, sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal;

10. Mihai David Ciprian, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. 1 și 2 Cod penal;

11. Popa Ioan, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. 1 și 2 Cod penal;

12. Luca Liviu, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. 1 și 2 Cod penal;

13. Anastasiu Nicolae, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. 1 și 2 Cod penal;

14. Marinescu Gheorghe Adrian, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. 1 și 2 Cod penal;

15. Ciriță Nicolae, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal;

16. Predoiu Dan Nicolae, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal;

17. Pașca Gheorghe, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal;

18. Gutium Eugenia, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal;

19. Iagher Gheorghe, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal.

S-au menținut soluțiile de scoatere de sub urmărire penală față de intimații L.M. și P. N., decedați, și sub aspectul infracțiunilor prevăzute de art. 289 Cod penal, art. 25 Cod penal rap. la art. 289 Cod penal, art. 26 rap. la art. 291, 291, 292 Cod penal și soluția de neîncepere a urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 248 Cod penal și 289 Cod penal.

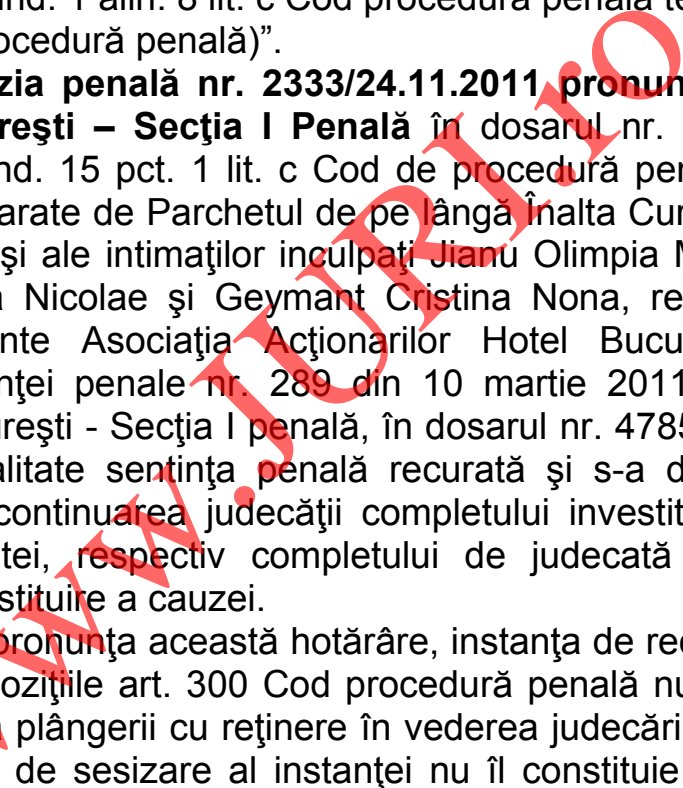
.....
Prin **sentința penală nr. 289/10.03.2011 pronunțată de Tribunalul București Secția I Penală** în dosarul nr. 47852.01/3/2009, s-a dispus, în baza art. 278 ind. 1 alin. 8 lit. c teza finală rap. la art. 300 și art. 332 Cod procedură penală, restituirea cauzei C15 - fond în vederea refacerii actului de sesizare a instanței de judecată, iar în baza art. 192 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare avansate de stat au fost lăsate în sarcina acestuia.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța reținut, în esență, că actul de sesizare a instanței (respectiv încheierea prin care s-a admis și cenzurat plângerea împotriva soluției de netrimitere în judecată) trebuie refăcut, având în vedere:

„1. faptul că a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de inculpații Geymant Cristina Nona, Ivanciu Ecaterina, Băloiu Ioana, Mihai David Ciprian, Popa Ioan, Luca Liviu, Anastasiu Nicolae, Marinescu Gheorghe Adrian, Ciriță Nicolae, Predoiu Dan Nicolae, Pașca Gheorghe, Gutium Eugenia și Iagher Gheorghe, în condițiile în care lipsește o condiție prevăzută de lege pentru punerea în mișcare a acțiunii

penale (neregularitate care vizează sesizarea instanței, în sensul art. 278 ind. 1 alin. 8 lit. c Cod procedură penală teza finală rap. la art. 332 alin. 2 teza a II-a Cod procedură penală);

2. faptul că încheierea de admitere a plângerii a fost pronunțată în condițiile lipsei de procedură cu intimatul Rasin Eliahu, împrejurare de natură a vicia, pe cale de consecință, și judecata în fond în ceea ce îl privește pe acest inculpat (neregularitate care vizează sesizarea instanței, în sensul art. 278 ind. 1 alin. 8 lit. c Cod procedură penală teza finală rap. la art. 332 alin. 2 teza a II-a Cod procedură penală);

3. faptul că în încheierea de admitere a plângerii nu sunt descrise faptele pentru care urmează a fi judecați inculpații, situație în care instanța este în imposibilitate de a proceda la o judecată pe fond a cauzei, iar inculpații nu își pot exercita efectiv dreptul la apărare (neregularitate care vizează regularitatea actului de sesizare instanței, în sensul art. 278 ind. 1 alin. 8 lit. c Cod procedură penală teza finală rap. la art. 300 Cod procedură penală)”.

Prin **decizia penală nr. 2333/24.11.2011 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I Penală** în dosarul nr. 6018/2/2011, în baza art. 385 ind. 15 pct. 1 lit. c Cod de procedură penală s-au admis recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA și ale intimaților inculpați Jianu Olimpia Mihaela, Gutium Eugenia, Cirică Nicolae și Geymant Cristina Nona, respectiv al părții vătămate petente Asociația Acționarilor Hotel București, declarate împotriva sentinței penale nr. 289 din 10 martie 2011 pronunțată de Tribunalul București - Secția I penală, în dosarul nr. 47852.01/3/2009, s-a casat în totalitate sentința penală recurată și s-a dispus trimiterea cauzei pentru continuarea judecării completului investit prin admiterea plângerii petentei, respectiv completului de judecată care a dispus hotărârea de restituire a cauzei.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de recurs a reținut, în esență, că dispozițiile art. 300 Cod procedură penală nu sunt aplicabile după admiterea plângerii cu reținere în vederea judecării cauzei în fond, pentru că actul de sesizare al instanței nu îl constituie încheierea prin care s-a dispus admiterea plângerii în temeiul art. 278 ind. 1 alin. 8 lit. c Cod procedură penală, cum greșit a considerat prima instanță, ci plângerea persoanei vătămate.

Or, această plângere, ca act de sesizare a instanței, a fost analizată din punct de vedere al regularității tocmai prin încheierea prin care a fost admisă, la data de 16.06.2010, soluționarea plângerii conform art. 278 ind. 1 Cod procedură penală echivalând cu etapa verificării regularității actului de sesizare a instanței.

Pentru aceleași temeuri, Tribunalul nu putea dispune restituirea cauzei pe motiv că apreciază că în încheierea de admitere a plângerii nu sunt descrise faptele pentru care urmează a fi judecați inculpații, situație în care instanța este în imposibilitate de a proceda la o judecată pe fond a cauzei, iar inculpații nu își pot exercita efectiv dreptul la apărare.

Astfel, în mod greșit tribunalul a considerat că actul de sesizare a instanței îl constituie încheierea din data de 16.06.2010 iar nu plângerea persoanei vătămate și a apreciat că este în imposibilitate de a stabili, din conținutul încheierii de admitere a plângerii, care sunt faptele pentru care urmează a fi judecați inculpații.

Cum actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei vătămate, tribunalul urmează a avea în vedere faptele descrise de aceasta în plângere, cu raportare la limitele stabilite de judecător în încheierea de la data de 16.06.2010, în al cărei dispozitiv se arată în mod detaliat pentru fiecare inculpat pentru ce infracțiuni urmează a se efectua cercetarea judecătorească și pentru care este menținută soluția emisă de procuror.

Referitor la împrejurarea că încheierea de admitere a plângerii a fost pronunțată în condițiile lipsei de procedură cu intimatul Rasin Eliahu, împrejurare de natură a vicia, în opinia Tribunalului, și judecata în fond în ceea ce îl privește pe acest inculpat, Curtea a constatat că în mod greșit prima instanță a apreciat că presupusa lipsă de procedură ar afecta judecata în fond a cauzei.

Legalitatea procedurii la termenul din data de 16.06.2010 nu poate fi analizată de instanța investită cu judecarea cauzei în fond, potrivit art. 278 ind. 1 alin. 8 lit. c Cod procedură penală, deoarece aceasta nu este instanță de control judiciar.

În plus, Curtea nu poate ignora împrejurarea că la data pronunțării instanței potrivit art. 278 ind. 1 Cod procedură penală – 16.06.2010 – inculpatul Rasin Eliahu nu avea calitatea de inculpat, ci de intimat, cauza neavând ca obiect o judecată în fond ci plângerea formulată de petenta Asociația Acționarilor „Hotel București”.

Potrivit art. 171 alin. 1 Cod procedură penală în vigoare la acea dată și în aceeași formă și în prezent, învinuitul și inculpatul, precum și celelalte părți, pot fi reprezentați, cu excepția situațiilor în care prezența acestora este obligatorie la judecată.

Cum în acea procedură Rasin Eliahu nu avea calitatea nici de învinuit, nici de inculpat, ci de intimat, acesta putea fi reprezentat de apărătorul ales, așa cum s-a și întâmplat în realitate.

În condițiile în care la data la care au avut loc dezbaterile apărătorul ales al intimatului a fost prezent, iar instanța a reținut că reședința acestuia din România este confirmată de autorități, care nu au fost anterior înștiințate cu privire la faptul că acesta nu mai are reședința pe teritoriul statului român, că este cetățean străin care se deplasează frecvent în afara țării, iar din actele aflate la dosar nu reiese că a părăsit definitiv teritoriul României, a se constata la acest moment o presupusă lipsă de procedură ar constitui un formalism excesiv.

Cauza a fost înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 19.01.2012 sub nr. 47852.01/3/2009*.

Prin **sentința penală nr. 937/F/30.10.2012 pronunțată de Tribunalul București - Secția I Penală** în dosarul nr. 47852.01/3/2009*,

definitivă prin decizia penală nr. 52/07.03.2013 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I Penală, s-a dispus:

În baza art. 11 pct. 2 lit. b Cod procedură penală rap. la art. 10 alin. 1 lit. f Cod procedură penală încetarea procesului penal pornit împotriva inculpaților:

1. Geymant Cristina Nona sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal,

2. Ivanciu Ecaterina sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal,

3. Băloiu Ioana sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal,

4. Mihai David Ciprian sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 al. 1 și 2 Cod penal,

5. Popa Ioan sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 al. 1 și 2 Cod penal,

6. Luca Liviu sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 al. 1 și 2 Cod penal,

7. Anastasiu Nicolae sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 al. 1 și 2 Cod penal,

8. Marinescu Gheorghe Adrian sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 249 al. 1 și 2 Cod penal,

9. Ciriță Nicolae sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal,

10. Predoiu Dan Nicolae sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal,

11. Pașca Gheorghe sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal,

12. Gutium Eugenia sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal,

13. Iagher Gheorghe sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal, întrucât lipsește o condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale.

În baza art. 346 alin. 4 Cod procedură penală lăsarea nesoluționate a acțiunilor civile formulate împotriva inculpaților de către părțile civile Statul Român prin A.N.A.F., cu sediul în București, sector 5, str. Apolodor nr. 17, Asociația Acționarilor „Hotel București”, cu sediul în București, sector 1, str. George Călinescu nr. 23, bl. 17, ap. 4, M.G., N.C.D., și D.G.

În baza art. 192 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare au fost lăsate în sarcina statului.

Respingerea, ca neîntemeiate, a cererilor de încetare a procesului penal formulate de inculpații Ruse Ionel și Sârbu Radu Ovidiu, prin apărători.

În baza art. 38 Cod procedură penală disjungerea cauzei cu privire la inculpații Ruse Ionel, Rasin Eliahu, Sârbu Radu Ovidiu, Jianu (fostă Șchiopu) Olimpia Mihaela, Bandner Robert și Giurgiu Emil Alin cu formarea unui nou dosar.

.....

Împotriva acestei sentințe **au formulat apel părțile civile** Asociația Acționarilor „Hotel București”, M.G., N.C.D. și D.G., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Partea civilă N.C.D. a declarat la data de 27.03.2014 (fila 56) că își retrage apelul, Curtea luând act de manifestarea acestuia de voință.

Părțile civile M.G., D.G. și N.C.D. au criticat hotărârea instanței de fond atât pe latură civilă cât și pe latură penală, arătând în mod greșit au fost achitați inculpați, deoarece, în opinia sa, există elemente și indicii că aceștia ar fi săvârșit infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată.

Partea civilă M.G. solicită desființarea înscrisurilor declarate false și a actelor viciate, acordarea despăgubirilor civile către ANAF și părțile civile vătămate și arată că se constituie parte civilă cu suma de 300.000 euro.

Partea civilă D.G. arată că se constituie parte civilă cu suma de 80.000 euro.

Partea civilă Asociația Acționarilor „Hotel București”, prin apărător ales, reprezentată legal de S.C., în calitate de președinte, care a solicitat admiterea apelului. Mai solicită reevaluarea materialului probator și constatarea că faptele săvârșite de inculpați există și sunt de actualitate, în condițiile în care instanța de fond în mod eronat a stabilit caracterul de lucru judecat a hotărârii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție. A invocat, ca practică juridică, două hotărâri pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la privatizarea societății, care a pornit de la o fraudă, și anume nerespectarea condițiilor de participare, în anul 1999, la această privatizare.

Partea civilă mai depune la dosarul cauzei acte în circumstanțiere.

Curtea, analizând apelurile declarate în cauză în raport de art.417 C. pr. pen., constată următoarele:

Sub un prim aspect, Curtea observă că prima instanță a reținut în mod corespunzător situația de fapt, conform mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, stare de fapt redată in extenso în cuprinsul sentinței atacate și pe care instanța de control judiciar nu a va relua.

Totodată, Curtea constată că în mod justificat a dispus prima instanță achitarea inculpaților (care au solicitat continuarea procesului penal), în baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală din 1968 rap. la art. 10 alin. 1 lit. d Cod procedură penală din 1968 (în prezent, temeiul îl reprezintă art.16 al.1 lit.b Cpp). De altfel, niciunul dintre apelanți nu a învederat învederat învederat învederat ori critici noi în faza judecării apelului.

La rândul său, în acord cu prima instanță, Curtea reține, în privința infracțiunii de tentativă la înșelăciune prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal din 1969, reținută în sarcina inculpatului **Ruse Ionel**, infracțiunea de instigare la tentativă la înșelăciune prev. de art. 25 Cod penal rap. la art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal din 1969 reținută în sarcina inculpatului **Rasin Eliahu** și infracțiunea de complicitate la tentativă la înșelăciune prev. de art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal din 1969 reținută în sarcina inculpatului **Badner Robert**, că elementul material al laturii obiective este îndeplinit (s-au folosit niște înscrisuri cu un conținut nereal care au creat reprezentarea comisiei de licitație că acestea corespund realității), însă nu este îndeplinită latura subiectivă a infracțiunii de înșelăciune, întrucât cei trei inculpați nu au urmărit obținerea unui folos material injust și mai mult, nu au urmărit inducerea în eroare, având reprezentarea mentală că scrisoarea de bonitate nu reflectă decât realitatea.

Astfel, inculpatul Ruse Ionel a folosit actele falsificate (scrisoarea de bonitate, care nu reflecta realitatea, întrucât în perioada scurtă de timp de la deschiderea contului și până la momentul eliberării scrisorii nu au fost desfășurate relații bancare, certificatul de atestare fiscală și declarația pe propria răspundere) care au indus în eroare pe membrii comisiei de licitație, dar, sub aspectul laturii subiective, nu se poate reține faptul că acesta a urmărit inducerea în eroare și nici producerea unei pagube în patrimoniul F.P.S.

La nivel subiectiv inculpatul Ruse Ionel a avut reprezentarea că scrisoarea de bonitate și scrisoarea de garanție au fost eliberate de bancă în considerarea relațiilor bancare desfășurate de inculpatul Rasin Eliahu (.....), care la acel moment deținea un procent de 50% din părțile sociale ale SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL ca urmare a încheierii a unei înțelegeri din 10.09.1999, înțelegere care a fost depusă și la bancă, astfel cum rezultă din declarația martorei A. D. și din declarația inculpatului Ruse Ionel. De asemenea, inculpatul Ruse Ionel a avut asigurări din partea inculpatului Rasin Eliahu cu privire la asigurarea surselor financiare în vederea participării la licitație, asigurări care s-au și materializat prin achitarea taxei de participare, a prețului de vânzare a dosarului de licitație și prin constituirea garanției de participare la licitație (ordine de plată). De altfel, scrisoarea de garanție a fost emisă ca urmare a constituirii depozitului colateral în valoare de 410.000 USD de către inculpatul Rasin Eliahu, scrisoare de garanție care a și fost executată de către F.P.S. după încheierea contractului de vânzare cumpărare de acțiuni, la data de 29.12.1999 (...).

În atare situație, Curtea reține că inculpatul Ruse Ionel, la momentul depunerii dosarului de licitație, a avut reprezentarea subiectivă a îndeplinirii condițiilor de bonitate și a posibilității de a-și executa obligațiile ce izvorau din contractul de vânzare cumpărare de acțiuni,

astfel că nu se poate reține că a acționat în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul a unui folos material injust.

Asemenea inculpatului Ruse Ionel, și inculpatul Badner Robert, la momentul emiterii scrisorii de bonitate (care cuprindea elementele de fals prin omisiune întrucât până la data emiterii scrisorii de bonitate, 10.12.1999, S.C. NONI VOIAJ IMPORT EXPORT S.R.L. nu avusese nici o legătură de afaceri cu Banca de Credit Industrial și Comercial București, acesta fiind și motivul pentru care nu s-a menționat în scrisoarea de bonitate indicatorii financiari ai clientului și data de la care s-au derulat „relații bune client – bancă”), a avut reprezentarea că un procent de 50% din părțile sociale ale societății în discuție sunt deținute de una dintre firmele inculpatului Rasin Eliahu (.....), cu care desfășurase în condiții bune legături de afaceri de multă vreme, „fiind printre primii clienți ai băncii încă de la începerea activității”, astfel cum arată martora B.M.I., astfel că mențiunile cuprinse în scrisoarea de bonitate în sensul că „este un client bun al băncii și situația financiară cunoscută de noi, în prezent, este bună” și „relația sa cu banca se desfășoară în condiții corespunzătoare” corespundeau realității percepute de inculpatul Badner Robert prin prisma relațiilor sale anterioare cu firmele inculpatului Rasin Eliahu.

Complicitatea, formă de participare reținută în sarcina inculpatului Badner Robert, constă în fapta unei persoane care, *cu intenție*, înlesnește sau ajută în orice mod la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală. Or, în speță, nu se poate reține o înțelegere infracțională între inculpați care să urmărească inducerea în eroare a F.P.S.-ului și obținerea pentru sine sau pentru altul a unui folos material injust.

În privința inculpatului Rasin Eliahu, căruia i se aduce acuzația de instigare la infracțiunea de înșelăciune de art. 25 Cod penal din 1969 rap. la art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 Cod penal din 1969, Curtea reține următoarele:

Inculpatul Rasin Eliahu, alături de numitul J. S., reprezenta un grup de firme din Israel care era interesat în achiziționarea pachetului de acțiuni al SC BUCUREȘTI TURISM SA scos la licitație de F.P.S. Întrucât între SC BUCUREȘTI TURISM SA și SC PARGEST, reprezentată de inculpatul Ruse Ionel, exista un litigiu, consemnat și în caietul de prezentare al privatizării, inculpatul Rasin Eliahu l-a contactat pe inculpatul Ruse Ionel și i-a propus un parteneriat, în vederea participării la licitația având ca obiect vânzarea pachetului majoritar de acțiuni al S.C. BUCUREȘTI TURISM S.A. din data de 14.12.1999 și totodată, în vederea asigurării investiției de eventualele pretenții ale SC PARGEST (....).

La data de 10.12.1999, s-a semnat de către inculpatul Ruse Ionel și S.C. RAISSETASK LTD, controlată de inculpatul Rasin Eliahu, prin reprezentantul F.G. Ionel, o înțelegere „partnership agreement”, prin care S.C. RAISSETASK LTD. se obliga să asigure toate taxele de participare la licitație, precum și constituirea garanției de participare la licitație în schimbul cedării unui procent de 50% din SC NONI VOIAJ,

precum și cedării către SC NONI VOIAJ a tuturor drepturilor și bunurilor aparținând societăților PARGEST și INVEST INTERNATIONAL, inculpatul Ruse Ionel urmând să primească un comision în sumă totală de 2,5 milioane USD după obținerea titlului de proprietar al pachetului de acțiuni reprezentând 66,18% din acțiunile S.C. BUCUREȘTI TURISM S.A. de la Fondul Proprietatea.

În virtutea acestei înțelegeri, având reprezentarea că deține 50% din părțile sociale ale SC NONI VOIAJ, inculpatul Rasin Eliahu a făcut demersuri în vederea obținerii scrisorii de bonitate și garanției de participare la licitație pentru ca SC NONI VOIAJ, reprezentată de inculpatul Ruse Ionel, să poată participa la licitația organizată de F.P.S., activitate care nu se circumscrie faptei de instigare la infracțiunea de înșelăciune, faptă reținută în sarcina inculpatului Rasin Eliahu.

Având în vedere și considerentele reținute cu privire la ceilalți doi inculpați, autor și complice ai infracțiunii de tentativă la înșelăciune, Curtea reține că, din probele administrate și analizate anterior, nu rezultă o activitate infracțională desfășurată între inculpați care să urmărească inducerea în eroare a F.P.S.- ului și obținerea unui folos material injust.

Curtea observă că părțile civile au invocat diverse motive (lipsa certificatului fiscal pentru SC BUCUREȘTI TURISM SA, prețul, etc.) referitoare la legalitatea organizării și desfășurării licitației și la legalitatea contractului de vânzare cumpărare acțiuni încheiat între F.P.S și SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL, ca urmare a licitației, pe care Tribunalul nu le va analiza, având în vedere că legalitatea organizării și desfășurării licitației, precum și legalitatea contractului de vânzare cumpărare acțiuni au fost definitiv și irevocabil stabilite prin decizia nr. 5678/2000 din data de 17.11.2000 pronunțată de Curtea Supremă de Justiție – Secția Comercială, prin care s-a menținut contractul de vânzare cumpărare de acțiuni din 24 decembrie 1999 încheiat între Fondul Proprietății de Stat București și Societatea comercială NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL București, ca urmare a licitației din 14.12.1999. Or, conform art. 44 alin. 3 Cod procedură penală, hotărârea definitivă a instanței civile, asupra unei împrejurări ce constituie o chestiune prealabilă în procesul penal, are autoritate de lucru judecat în fața instanței penale. Nu se poate reține afirmația apelanților potrivit căreia aceste aspecte nu ar fi făcut obiectul analizei instanței în litigiul comercial sus-menționat.

În ceea ce privește infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată și continuată prevăzută de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal din 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal din 1969 și de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prevăzută de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal din 1969, reținute în sarcina inculpatei **Jianu (fostă Șchiopu) Olimpia Mihaela**, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată și continuată prevăzută de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal din 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal din 1969 reținută în

sarcina inculpatului **Giurgiu Emil Alin** și infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prevăzută de art. 248 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal din 1969 reținută în sarcina inculpatului **Sârbu Radu Ovidiu**, Curtea reține următoarele:

Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută în art. 248 Cod penal din 1969, constă în fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, *nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos* și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 Cod penal din 1969 sau o pagubă patrimoniului acesteia.

Din această dispoziție a rezultat că, pentru existența infracțiunii, este necesar ca funcționarul public să-și exercite abuziv atribuțiile de serviciu, fie printr-o inacțiune - neîndeplinirea unui act, fie printr-o acțiune - îndeplinirea defectuoasă a unui act ce intră în sfera atribuțiilor de serviciu.

Așadar, elementul material al infracțiunii prevăzute în art. 248 Cod penal este reprezentat de neîndeplinirea, îndeplinirea defectuoasă a unui act din sfera atribuțiilor de serviciu (în alt mod decât ar fi trebuit).

În acord cu prima instanță, în raport de situația de fapt reținută în prezenta cauză, Curtea reține următoarele:

Împotriva inculpatei Jianu (fostă Schiopu) Olimpia Mihaela a fost începută urmărirea penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 248 Cod penal din 1969 rap. la art. 248 ind. 1 Cod penal din 1969, constând în aceea că în calitate de membru al comisiei de licitație și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile legale de serviciu și prin aceasta a creat un prejudiciu în valoare de 7.305.390.000 ROL și o însemnată tulburare a activității Fondului Proprietății de Stat.

În mod concret, inculpatei Jianu (fostă Schiopu) Olimpia Mihaela i se impută faptul că, alături de ceilalți membri ai comisiei de licitație, a acceptat scrisoarea de bonitate nr. 238/10.12.1999 emisă de Banca de Credit Industrial și Comercial pentru SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL într-o altă formă decât cea stabilită în procedurile interne privind privatizarea elaborate de către F.P.S.

Astfel, în scrisoarea de bonitate bancară nr. 238/1999 se menționează că „S.C. NONI VOIAJ IMPORT EXPORT S.R.L. este un client bun al băncii și situația financiară a societății, cunoscută de către bancă, este bună” și că „la data eliberării prezentei scrisori de bonitate relația sa cu banca se desfășoară în condiții corespunzătoare”. Tot în cuprinsul acestui act se menționează faptul că scrisoare de bonitate a fost „emisă pentru participarea la licitația organizată de Fondul Proprietății de Stat la data de 14.12.1999, în vederea vânzării pachetului de 66,18% din acțiunile S.C. BUCUREȘTI TURISM S.A.”.

La punctul 3.22 lit. c alin. (ii) din Normele de aplicare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare se prevede depunerea, în vederea participării la cumpărarea de acțiuni, și a unei

„scrisori de bonitate financiară, eliberată de o societate bancară română”, fără a se impune un model de astfel de scrisoare. În cadrul F.P.S. s-a întocmit un model, precizat și în dosarul de prezentare, însă acesta era orientativ.

Verificând scrisoare de bonitate depusă de către SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL, Curtea reține că aceasta respectă normele anterior invocate, respectiv din scrisoare rezultă bonitatea societății, iar scrisoarea a fost emisă de o societate bancară română, respectiv Banca de Credit Industrial și Comercial.

Astfel fiind, Curtea reține faptul că, din punct de vedere strict formal, S.C. NONI VOIAJ IMPORT EXPORT S.R.L. a depus toate documentele necesare, prevăzute în dosarul de prezentare, iar scrisoarea emisă de Administrația Financiară a Sectorului 3 București și scrisoarea de bonitate bancară emisă de Banca de Credit Industrial și Comercial București, datorită modului de prezentare și redactare, erau apte să creeze membrilor comisiei, printre care și inculpata Jianu (fostă Schiopu) Olimpia Mihaela, convingerea că sunt acte valabile.

Părțile civile, pe parcursul cercetării judecătorești și al dezbaterii în fond a cauzei, au mai invocat și faptul că membri comisiei de licitație, printre care și inculpata Jianu (fostă Schiopu) Olimpia Mihaela, nu au ținut cont de nota întocmită de martorul S. E. prin care, în urma unei analize economico-financiare, S.C. NONI VOIAJ IMPORT EXPORT S.R.L. a fost calificată „foarte slab”.

Într-adevăr, martorul S. E. din cadrul Direcției de Control Intern a F.P.S., a întocmit o notă internă nr. S/03/2626/1999, în cuprinsul căreia se făcea o analiză economico-financiară a celor trei societăți participante la licitație, S.C. NONI VOIAJ IMPORT EXPORT S.R.L. fiind calificată „foarte slab” întrucât nu desfășurase activități în anul 1998 și în semestrul I al anului 1999 și nu făcuse dovadă că dispune de resurse financiare sau bunuri pe care să le valorifice pentru plata pachetului de acțiuni. Această notă a fost înmănată de martora G. C. martorei I. E., care, în ziua ținerii licitației, a comunicat membrilor comisiei că a fost întocmită această notă. Însă, acest indicator nu este menționat, în nici un act normativ care reglementează vânzarea de acțiuni de către F.P.S., ca și condiție de înlăturare a participării la licitație, astfel că nu se poate reține o încălcare sau îndeplinire defectuoasă a atribuțiilor de serviciu. Mai mult, s-a demonstrat că SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT, deși calificată „foarte slab” și-a îndeplinit obligațiile ce decurgeau din contract privind garanția și plata prețului.

De asemenea, în cauză, a fost începută urmărirea penală față de inculpații Sârbu Radu Ovidiu, Giurgiu Alin Emil, Jianu (fostă Schiopu) Olimpia Mihaela sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, care, în calitate de funcționari ai F.P.S. din structura unor direcții/servicii, au participat la redactarea și semnarea actului adițional la contractul de vânzare-cumpărare nr.4106/24.12.1999 din data de 25.12.2000.

Astfel, s-a reținut faptul că membrii Consiliului de Administrație, împlinindu-și cu știință în mod defectuos atribuțiunile de serviciu, au aprobat nota privind renunțarea la efectele pactului comisoriu și încasarea prețului aferent contractului nr. 4106/24.12.1999, fără a lua măsuri pentru stipularea unor clauze referitoare la conservarea prețului de vânzare-cumpărare și actualizarea acestuia în raport cu rata inflației, activitate prin care s-a cauzat bugetului de stat un prejudiciu în sumă de 133.397.543.795 ROL.

La sesizarea organelor de urmărire penală, Ministerul Finanțelor Publice, Direcția Generală a Controlului Administrării Activelor Statului a verificat legalitatea privatizării S.C. BUCUREȘTI TURISM S.A., ocazie cu care s-a constatat că, prin neconservarea prețului de vânzare, F.P.S. a încasat cu 3.334.560 USD mai puțin decât valoarea din contract, pierderea pentru bugetul statului „fiind de cel puțin 2.667.648 USD, respectiv 67.961.000.000 ROL” (nota nr. 660.776/11.01.2001). Ministerul Finanțelor Publice s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 2.667.648 USD.

Ulterior, Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului – Cabinet Ministru, prin adresa nr. M/2452/09.05.2001, a comunicat că „*prin plata integrală a prețului și a penalităților nu există prejudiciu.*”

Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală Îndrumare și Control Fiscal, prin adresa nr. 300.940/31.05.2001, precizează că „Legislația în domeniul privatizării, respectiv O.U.G. nr. 88/1997, modif. prin Legea nr. 99/1999 și H.G. nr. 450/1999, nu prevede în mod expres obligația vânzătorului privind conservarea prețului de vânzare în devize convertibile, dar nici nu interzice acest lucru. Lipsa unor prevederi legale ferme, clare și precise privind conservarea prețului de vânzare al acțiunilor vândute de F.P.S. a făcut posibilă înregistrarea unor diferențe între prețul stabilit prin contract și cel încasat efectiv.”

În primul raport de expertiză contabilă judiciară întocmit în cauză la data de 27.02.2002 și în suplimentul la acesta, s-a stabilit ca prejudiciu suma de 133.397.543.795 ROL, sumă ce a fost reținută și în rechizitoriul nr.54/P/2000, întocmit în cauză.

Ulterior, prin sentința penală nr. 114/01.02.2005 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Penală, s-a dispus restituirea cauzei la procuror și refacerea, printre altele, a expertizei contabile.

După refacerea expertizei, prin raportul de expertiză contabilă judiciară întocmit la data de 20.01.2008 (vol. I, d.u.p., nenumerotat) s-a reținut că „vânzarea pachetului de acțiuni s-a făcut la un preț mai bun decât cel recomandat în raportul de evaluare efectuat de SC ROMCONTROL EURO precum și față de prețul de tranzacționare a acțiunilor acestei societăți pe piața RASDAQ”. Prin încheierea actului adițional la contract „nu există niciun prejudiciu adus bugetului de stat deoarece adjudecatarul licitației, respectiv SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL, devenită SC DOMINO INTERNATIONAL HOTELS SRL,

a achitat în termen și integral sumele prevăzute în contract cât și penalitățile aferente”.

Curtea mai reține că legislația din domeniul privatizării, respectiv O.U.G. nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, modificată prin Legea nr.99/1998 și H.G. nr.450/1999 privind aprobarea Normelor Metodologice privind privatizarea societăților comerciale, nu prevedea în mod expres obligativitatea vânzării prin conservarea prețului de vânzare în devize convertibile.

Mai mult decât atât, art. 2 din Anexa 3b din Ordinul nr. 59/16.03.1998, emis de Ministrul Privatizării pentru aplicarea Normelor Metodologice privind privatizarea societăților comerciale și vânzarea de active prevedea: „Evoluția ratei inflației sau a cursului de schimb valutar, care se înregistrează ulterior perfectării contractului, nu determină renegocierea prețului”.

În cauză, s-a susținut că reprezentanții Fondului Proprietății de Stat „trebuia să aplice prevederile art.12 pct.5 din contractul de vânzare-cumpărare prin analogie, prevederi care se referă la suspendarea executării contractului din cauza intervenirii unui caz de forță majoră pe o perioadă mai mare de 6 luni”.

Curtea observă faptul că prevederile contractuale, în cazul în care forța majoră ar fi existat, prevedeau ca părțile să se întâlnească pentru a conveni asupra modului de executare a contractului sau desființarea acestuia, fără să se specifice ca și obligație actualizarea prețului cu rata inflației.

Și prin decizia nr. 5678/2000 pronunțată la data de 17.11.2000 de Curtea Supremă de Justiție – Secția Comercială, prin care s-a menținut contractul de vânzare cumpărare ca urmare a licitației din 14.12.1999, se reține că „Întrucât F.P.S. a obținut la licitație un preț mai bun atât față de cel menționat în raportul de evaluare cât și față de limitele minime prevăzute de lege atunci când se referă la valoarea nominală sau bursieră a acțiunilor [...] nu au fost încălcate dispoziții imperative ale legii și nici nu s-au adus prejudicii intereselor publice care să justifice anularea licitațiilor din 18 noiembrie și 14 decembrie 1999.”

În plus, Curtea reține că, pe lângă plata prețului stabilit în contract, s-au mai perceput și penalități în quantum de 0,3% pe zi pentru plata cu întârziere a prețului față de termenul contractual inițial, penalități calculate pentru perioada 15.03.2000 – 03.04.2000, precum și pentru perioada cuprinsă între 18.11.2000 și data efectivă a plății.

Părțile civile au mai invocat și nelegalitatea încheierii actului adițional la contract, prin care s-a renunțat la pactul comisoriu, motivat de faptul că respectivul contract de vânzare cumpărare era desființat de drept încă din aprilie 2000, ca urmare a nerespectării obligației de achitare a prețului și de operare a pactului comisoriu inserat în contract, astfel cum F.P.S. a comunicat atât cumpărătorului cât și SC București Turism, iar pe de altă parte, prin Moțiunea nr. 1 din 14 noiembrie 2000 adoptată de Senatul României se suspenda încheierea oricărui alt contract de privatizare până la constituirea noului Parlament rezultat din

alegerile din 26 noiembrie 2000, astfel că nu se mai putea încheia vreun act, iar inculpații, cu rea credință, nu au respectat această moțiune.

Sub aspectul primului motiv invocat, respectiv desființarea de drept a contractului încă din aprilie 2000, în acord cu prima instanță, Curtea reține următoarele:

Prin adresa nr. 1/3954/11.04.2000 emisă de Fondul Proprietății de Stat, se aducea la cunoștința SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL că „în conformitate cu prevederile clauzei de la pct. 5, alin. 5 din contractul de vânzare cumpărare de acțiuni cu nr.4106/24.12.1999, acest contract este desființat de drept, ca urmare a neachitării până la 04.04.2000 (conform pct. 9.3c) a sumei de 479.064.098.952 lei din prețul prevăzut în contract la pct. 4”, deși prin adresa nr. 14/6001 din 10.04.2000 emisă tot de F.P.S se învedera împrejurarea că SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL solicitase instanțelor de judecată *suspendarea plății prețului* până la soluționarea celorlalte procese vizând legalitatea licitației și a contractului de vânzare cumpărare acțiuni.

Poziția F.P.S.-ului față de contractul de vânzare cumpărare acțiuni, respectiv desființarea de drept a acestuia pentru neplata prețului în termenul prevăzut în contract, rezultă și din Hotărârea P/1671/16.05.2000 a Consiliului de Administrație al Fondului Proprietății de Stat, prin care, la pct. 8, s-a aprobat nota (SG/439/10.05.2000) privind metoda de privatizare pentru vânzarea pachetului de acțiuni gestionat de F.P.S. la SC BUCUREȘTI TURISM SA București.

Însă, S.C. NONI VOIAJ IMPORT EXPORT S.R.L. a chemat în judecată Fondul Proprietății de Stat la data de 04.04.2000 (deci, anterior adresei prin care se comunica desființarea de drept a contractului de vânzare cumpărare acțiuni), solicitând suspendarea executării contractului, dosarul fiind înregistrat sub nr.1322/2000 la Curtea de Apel București – Secția Comercială. Această instanță a respins cererea formulată de S.C. NONI VOIAJ IMPORT EXPORT S.R.L. prin sentința civilă nr.156/26.04.2000.

În paralel, S.C. NONI VOIAJ IMPORT EXPORT S.R.L., prin cererea nr. M/4366/24.04.2000, a chemat în judecată Fondul Proprietății de Stat la Curtea de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României (instanță aleasă de părți prin clauza 13.1 din contractul de vânzare cumpărare acțiuni), solicitând suspendarea plății contractului până la soluționarea litigiilor legate de contractul respectiv, cerere admisă de instanța de arbitraj prin sentința nr.192/25.07.2000 pronunțată în dosarul nr. 155/2000, *dispunându-se suspendarea plății contractului până la soluționarea litigiilor legate de contractul respectiv*. În motivarea acestei hotărâri s-a reținut, în esență, că reclamanta cumpărătoare SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL a fost îndreptățită să suspende plata restului de preț, întrucât prin două acțiuni și o cerere de intervenție a fost chemată în judecată pentru constatarea nulității absolute atât a licitației cât și a contractului de vânzare cumpărare acțiuni, cereri de chemare în judecată ce au fost înregistrate la Curtea de Apel București înainte de 04.04.2000, dată

până când însăși F.P.S. a considerat că reclamanta cumpărătoare este în termen să achite restul de preț.

În atare situație, nu se poate reține desființarea de drept a contractului de vânzare cumpărare pentru neplata prețului în termenul prevăzut în contract, ci contractul era în ființă, însă executarea acestuia a fost suspendată până la soluționarea definitivă a litigiilor referitoare la valabilitatea acestuia, indiferent de poziția F.P.S. exprimată prin adresele înaintate atât la cumpărătoare cât și la SC BUCUREȘTI TURISM SA.

După soluționarea definitivă a litigiilor privind valabilitatea contractului de vânzare cumpărare acțiuni, prin decizia nr. 5678/2000 pronunțată la data de 17.11.2000 de Curtea Supremă de Justiție – Secția Comercială, respectiv la data de 28.11.2000, S.C. DOMINO INTERNAȚIONAL HOTELS S.R.L. (fostă SC NONI VOIAJ IMPORT EXPORT SRL), prin adresa nr.28725, și-a arătat disponibilitatea achitării prețului și a solicitat F.P.S.-ului să-i confirme faptul că poate efectua plata în contul menționat în contractul de vânzare-cumpărare sau în alt cont.

Adresa mai sus menționată a fost înaintată Direcției Juridice a Fondului Proprietății de Stat, care, prin inculpata Jianu (fostă Șchiopu) Mihaela Olimpia, director al direcției, a redactat și semnat „Nota privind renunțarea la efectele pactului comisoriu și încasarea prețului aferent contractului nr.4106/1999” înregistrată sub nr. SG/1676 din data de 29.11.2000, prin care se propunea: renunțarea la efectele pactului comisoriu de către Fondul Proprietății de Stat și încasarea prețului în termen de 10 zile calendaristice de la data aprobării notei mai sus menționate; perceperea unei penalități de 0,3% per zi de întârziere pentru plata cu întârziere a prețului, în perioada 14.03.2000 – 04.04.2000 și în perioada 18.11.2000 și data efectivă a plății prețului, dar nu mai mult de 10 zile calendaristice de la data aprobării notei; transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor să opereze la data plății prețului și a penalităților; încheierea unui act adițional la contractul de vânzare-cumpărare, care să valideze cele trei propuneri de mai sus și schimbarea denumirii cumpărătorului.

Nota redactată de inculpata Jianu (fostă Șchiopu) Mihaela Olimpia a fost aprobată în aceeași zi de directorul executiv al Fondului Proprietății de Stat, inculpatul Giurgiu Alin Emil și a fost înaintată Consiliului de Administrație al F.P.S. spre a fi supusă dezbaterii și aprobării.

Din cuprinsul procesului verbal al Consiliului de Administrație al F.P.S., întrunit la data de 29.11.2000, la care au participat membrii Consiliului de Administrație: ...rezultă că membrii prezenți, în unanimitate, au aprobat propunerea de renunțare la efectele pactului comisoriu de către Fondul Proprietății de Stat și încasarea prețului în termen de 10 zile calendaristice de la data aprobării notei mai sus menționate și perceperea unei penalități de 0,3% per zi de întârziere pentru plata cu întârziere a prețului, în perioada 14.03.2000 – 04.04.2000 și în perioada 18.11.2000 și până la data efectivă a plății

prețului, dar nu mai mult de 10 zile calendaristice de la data aprobării notei, aprobare ce s-a materializat în Hotărârea Consiliului de Administrație nr. P/3820/30.11.2000, semnată de inculpatul Radu Ovidiu Sârbu.

Din același proces verbal a rezultat că hotărârea a fost luată după ce a fost prezentată situația contractului, discutată legalitatea renunțării la efectele pactului comisoriu înscris în contract și oportunitatea menținerii contractului cu încheierea unui act adițional.

Același lucru a rezultat și din declarațiile inculpaților Jianu (fostă Șchiopu) Olimpia Mihaela, Sârbu Radu Ovidiu și Giurgiu Emil Alin, precum și din declarațiile martorilor Marinescu Gheorghe Adrian, Anastasiu Nicolae, Mândrescu Corneliu, Gutium Eugenia și Tachiciu Laurențiu.

Cât privește legalitatea renunțării la efectele pactului comisoriu de grad IV inserat la pct. 5.5 din contract, Curtea constată următoarele:

Pactul comisoriu este o clauză contractuală de favoare pentru creditor prin care părțile prevăd că, în cazul neexecutării obligațiilor, contractul se desființează de plin drept, fără punerea în întârziere a debitorului. Creditorul care își execută sau se declară gata să-și execute obligațiile *are dreptul să aprecieze dacă este cazul să se considere desființat de drept contractul (să opereze pactul comisoriu)*. Chiar dacă în contract este înscris un pact comisoriu de grad IV, creditorul *are în continuare facultatea de a opta între desființarea de plin drept a contractului sau de a solicita executarea silită a acestuia*.

În speța de față, creditorul, respectiv F.P.S – ul, a apreciat, după o analiză a oportunității desființării contractului de vânzare cumpărare acțiuni cu consecința reluării procesului de privatizare care presupunea anumite costuri, că nu se impune invocarea pactului și desființarea de drept a contractului, ci este posibilă executarea acestuia cu prelungirea termenului de plată și impunerea unor penalități, modalitate care nu contravenea niciunei reglementări legislative.

Mai mult decât atât, din declarațiile inculpaților Jianu (fostă Șchiopu) Olimpia Mihaela, Sârbu Radu Ovidiu și Giurgiu Emil Alin și ale martorilor Marinescu Gheorghe Adrian, Alexandrescu Doina, Gutium Eugenia, rezultă că această renunțare la efectele pactului comisoriu cu acordarea unui termen de plată a prețului și a penalităților a fost folosită în mai multe situații (a se vedea și anexa la Hotărârea nr. P/2818/01.09.2000), astfel că nu este un caz singular acest contract de vânzare cumpărare.

În privința susținerii că iar inculpații, cu rea credință, nu au respectat Moțiunea nr. 1 din 14 noiembrie 2000 adoptată de Senatul României prin care se suspenda încheierea oricărui alt contract de privatizare până la constituirea noului Parlament rezultat din alegerile din 26 noiembrie 2000, ceea ce ar atrage nevalabilitatea contractului de vânzare cumpărare, Curtea nu o poate reține.

Astfel, prin acea moțiune simplă s-a prevăzut, la pct. 6, ca toate *privatizările aflate în curs de negociere* cu firme de renume

internațională să fie supuse controlului Curții de Conturi, iar *încheierea oricărui alt contract de privatizare* să fie suspendată până la constituirea noului Parlament rezultat din alegerile din 26 noiembrie 2000, iar la pct. 8, să se interzică F.P.S. *dreptul de a semna contracte de privatizare* până la punerea în aplicare a Hotărârii Senatului României nr. 38/17.10.2000 sau până la constituirea noului Guvern rezultat din alegerile din 26 noiembrie 2000. Or, în cauză negocierea și încheierea contractului de privatizare a SC BUCUREȘTI TURISM SA s-au făcut în luna decembrie 1999, cu aproximativ un an înainte de această moțiune, doar actul adițional la contract s-a încheiat ulterior acesteia, însă acest act nu cade sub incidența moțiunii întrucât nu implică încheierea unui contract de privatizare, ci executarea unui astfel de contract încheiat anterior.

Pe cale de consecință, în mod corect a reținut tribunalul că, în cauză, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, întrucât inculpații Jianu (fostă Schiopu) Olimpia Mihaela, Giurgiu Alin Emil și Sârbu Radu Ovidiu și-au îndeplinit în mod corespunzător, cu respectarea dispozițiilor legale, actele ce intrau în sfera atribuțiilor de serviciu dat fiind faptul că nu exista nicio prevedere legală care să îi oblige la conservarea prețului de vânzare în devize convertibile în cadrul procesului de privatizare cu privire la contractele de vânzare cumpărare acțiuni în care prețul se plătea integral și, totodată, nu exista nicio interdicție convențională sau legală de a renunța, în calitate de creditor, la efectele pactului comisoriu înscris în contract.

De asemenea, Curtea apreciază că inculpații indicați nu au avut nici intenția de a păgubi în vreun mod statul prin modalitatea în care s-a desfășurat privatizarea, în condițiile în care statul nu a suferit nici un prejudiciu în urma activității acestora. Mai mult, contrar afirmațiilor apelanților, Curtea constată că nu se poate reține nici săvârșirea infracțiunii de neglijență în serviciu în sarcina inculpaților sus-menționați, în condițiile în care aceștia și-au desfășurat activitatea cu respectarea dispozițiilor legale și nu au produs vreun prejudiciu bugetului de stat, fără a avea vreo culpă în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Curtea mai reține, în privința împrejurării învederate de către apelanți, respectiv că în cuprinsul contractului de privatizare nu au fost incluse prevederi de protecție a angajaților SC București Turism SA, iar ulterior aceștia au fost concediați de cumpărătorul pachetului majoritar de acțiuni fără a primi compensații, că nu are nicio relevanță cu privire la existența infracțiunilor sesizate, exprimând nemulțumirea subiectivă a apelanților (foști angajați) care au fost disponibilizați, reprezentând de fapt litigii de muncă.

După cum se poate observa, de fapt, despăgubirile solicitate de apelanți constau în primul rând în plata unor salarii aferente perioadei de timp de la momentul concedierii și până în prezent, solicitări care exced cadrului procesual penal și nu au legătură cu acuzațiile aduse inculpaților

(înșelăciune în dauna FPS, ori abuz în serviciu contra intereselor publice).

Sub acest aspect, al laturii civile, Curtea mai constată că în mod corect prima instanță nu a acordat daune interese în cauză, în condițiile în care niciunul dintre inculpați nu a comis o faptă delictuală în sensul legii civile (a se vedea considerațiile anterioare), prin care să fi produs vreun prejudiciu apelanților.

Față de cele reținute, în temeiul dispozițiilor art.421 pct.1 lit.b C. pr. pen., va respinge, ca nefondate, apelurile formulate de părțile civile Asociația Acționarilor "Hotel București", M.G. și D.G..

În baza art.275 alin.2,4 C. pr. pen., vor fi obligați apelanții Asociația Acționarilor "Hotel București", M.G. și D.G. la plata sumei de câte 500 lei fiecare, cheltuieli judiciare către stat.

În baza art.415 alin.1 C. pr. pen., se va lua act de retragerea apelului formulat de partea civilă N.C.D..

În baza art.275 al.2 C. pr. pen., va fi obligat apelantul N.C.D. la plata sumei de 200 lei, cheltuieli judiciare către stat.

În baza art.272 alin.1 C. pr. pen., onorariile parțiale ale apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați, în quantum de câte 100 lei pentru fiecare inculpat asistat, se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției.

În baza art.276 alin.5 C. pr. pen., vor fi obligate părțile civile N.C.D., Asociația Acționarilor "Hotel București", M.G. și D.G. la plata a câte 1.125 lei fiecare către inculpatul Sârbu Radu Ovidiu, precum și la plata sumei de câte 3.000 lei fiecare către inculpatul Rasin Eliahu, sume reprezentând cheltuieli judiciare făcute de părți; Curtea constată că părților civile sus-menționate le aparține culpa procesuală în faza de apel, aceștia declarând nefondat calea de atac ordinară.

DISPOZITIV

În baza art.421 pct.1 lit.b C. pr. pen., respinge ca nefondate apelurile formulate de părțile civile **Asociația Acționarilor "Hotel București", M.G. și D.G.** împotriva sentinței penale nr.84/F din 28.01.2014 a Tribunalului București-Secția I penală.

În baza art.275 alin.2,4 C. pr. pen., obligă apelanții Asociația Acționarilor "Hotel București", M.G. și D.G. la plata sumei de câte 500 lei fiecare, cheltuieli judiciare către stat.

În baza art.415 alin.1 C. pr. pen., ia act de retragerea apelului formulat de partea civilă **N.C.D.**.

În baza art.275 al.2 C. pr. pen., obligă apelantul N.C.D. la plata sumei de 200 lei, cheltuieli judiciare către stat.

În baza art.272 alin.1 C. pr. pen., onorariile parțiale ale apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați, în quantum de câte 100 lei pentru fiecare inculpat asistat, se avansează din fondurile Ministerului Justiției.

În baza art.276 alin.5 C. pr. pen., obligă părțile civile N.C.D., Asociația Acționarilor "Hotel București", M.G. și D.G. la plata a câte 1125

lei fiecare către inculpatul Sârbu Radu Ovidiu, precum și la plata sumei de câte 3000 lei fiecare către inculpatul Rasin Eliahu, sume reprezentând cheltuieli judiciare făcute de părți.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 01.07.2014.

WWW.JURL.ro